

Jornada Sacerdotal al Bisbat de Lleida

La jornada ha començat amb unes paraules de benvinguda de Mons. Joan Piris i l'explicació de Mn. Jaume Pedrós, rector del Seminari, sobre com aniria la diada d'enguany.

Tot seguit, hi ha hagut la conferència de Mn. Gerard Soler, que ha versat sobre l'Alegria del Ministeri. Després, s'han projectat dos documents dedicats a santa Teresa de Jesús.

El dinar de germanor, a la Casa Sacerdotal, ha estat el moment per retre homenatge als sis preveres que enguany compleixen les noces d'or ministerials.

La jornada s'ha clos amb l'assistència de tots plegats a la Missa Crismal a la Catedral.

El Bisbat de Lleida ha celebrat aquest Dimarts Sant, 31 de març, la Jornada Sacerdotal amb una diada en la qual també s'ha ret homenatge als preveres que enguany compleixen els 50 anys del seu ministeri sacerdotal.

Missa Crismal

Mons. Joan Piris va adreçar-se als preveres de la diòcesi per animar-los «a parlar obertament de la vida sacerdotal com un valor inestimable i una forma esplèndida i privilegiada de vida cristiana» i, alhora, a pregar perquè no faltin vocacions. El bisbe Joan va fer aquesta petició durant l'homilia de la Missa Crismal de Dimarts Sant.

En aquesta Jornada Sacerdotal, es va fer l'admissió a ordes als tres aspirants a diaques permanents: Joan d'Àvila Busquets, Josep Solé i Josep Maria Escorihuela.

Mons. Piris va començar l'homilia agraint l'assistència dels fidels a la benedicció dels olis i la

consagració del Crisma. Abans de centrar-se en la Jornada Sacerdotal, el bisbe Joan va tenir paraules per l'Església perseguida, pel patiment de les persones atrapades en els conflictes bèl·lics i per les famílies afectades pel darrer accident d'aviació.

Tot seguit, i dirigint-se especialment als preveres, el Bisbe de Lleida va dir: «Us animo a seguir sembrant llavors amb l'esperança que mai no defrauda, sabent per experiència que el qui sembla no sempre és qui recull els fruits.»

Després de recordar els sacerdots de la diòcesi traspassats en el darrer any, el bisbe Joan ha donat les gràcies públicament als preveres per la seva fidelitat i entrega.

AJUDANT A VIURE

Celebrant la Iniciació Cristiana en comunitat

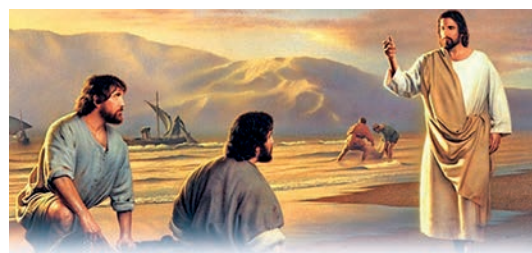
En aquests darrers anys, venim celebrant a la Catedral els Sagraments de la Iniciació Cristiana d'adults (Baptisme, Confirmació i Eucaristia) que han seguit un procés catecumenal en les seves respectives parròquies. Aquests nous cristians han estat acollits i acompanyats amb amor i paciència pel catequista i el mossèn, els quals han procurat escoltar, dialogar i reflexionar amb ells i compartir les seves

aspiracions i experiències de vida per tal d'il·luminar-les des de la fe.

Recordem que la Iniciació Cristiana és un procés mitjançant el qual una persona és introduïda en el Misteri de Jesucrist. És una de les tasques encomanades per Ell a l'Església Apostòlica: «Aneu, doncs,

a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat» (Mt 28,19). Però,

cal repetir que el punt d'arribada de la Iniciació Cristiana no és la celebració dels sagraments sinó la conversió, l'adhesió a Jesucrist Senyor i la inserció plena i activa en l'Església. L'anunci de l'Evangeli i el camí de la Iniciació Cristiana assolirà plenament la seva finalitat si porta els fidels, amb l'aportació de la comunitat, no tan sols a acollir la fe que els ha estat comunicada sinó també a transmetre-la i a saber donar raó de l'esperança que els mou.

Caldrà seguir insistint en els fonaments de la nostra fe, en el «perquè» hi crec, «en qui o en què hi crec» i «què vol dir en la pràctica creure». Necessitem adults profundament madurs en la fe, veritablement evangelitzats, és a dir, que s'han deixat conquerir pel Crist (Fil 3,12), que se n'han enamorat, i que, per tant, estan en condicions de transmetre als altres el do de la fe rebuda. I en aquest camí és fonamental el testimoniatge i proximitat de la comunitat. Perquè si la Iniciació Cristiana és un compromís personal, també ho és de cada comunitat cristiana com expressió de la presència i de la funció maternal de l'Església. Cada comunitat s'ha de sentir cridada a viure més intensament l'escolta de la Paraula i la vida de comunió eclesial, i a revifar la fe adormida d'alguns dels seus membres. L'objectiu de la Iniciació Cristiana ha de ser sempre una fe explícita i operant en Jesucrist Ressuscitat, tal com és proclamada pels Apòstols i els seus successors, el Papa amb el Col·legi Episcopal.

Fóra bo coordinar millor les diferents activitats i processos d'Iniciació Cristiana que ja es fan al nostre Bisbat, i també regular i valorar l'itinerari catequètic a seguir pels eventuais catecúmens, ajudant a seguir les 4 etapes del procés (precatecumenat, catecumenat, purificació i il·luminació i mistagògia o instrucció postbaptismal) i les 3 celebracions principals (admissió al catecumenat i lliurament dels Evangelis, elecció, recepció dels sagraments: Baptisme, Confirmació i Eucaristia). Prego que, quan hi hagi algun candidat i abans de començar el procés catecumenal, els responsables parroquials i diocesans, tenint en compte les circumstàncies de la persona, determinin el desenvolupament del procés (c. 851, §1) d'acord amb el delegat de l'àrea pastoral respectiva.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

IÑAKI ALEGRIA

Alegria etiòp

Fa tres anys, el pediatre Iñaki Alegria va anar a Etiòpia, on va viure durant quatre mesos per «sentir de primera mà la realitat de les persones». Des del primer dia, la seva ànima va quedar atrapada a Gambo i mai més «no va tornar». Ha estat cooperant a l'hospital d'aquella població, amb el suport de Mans Unides. Ara hi tornarà, però només amb bitllet d'anada.

Què et va copsar més d'Etiòpia?

Àfrica són emocions intenses. Pots passar de l'alegria més meravellosa a la tristesa més profunda en qüestió de segons. Vaig sentir una gran impotència en veure que moren nens i nenes que no haurien de morir, que aquí sobreviuen; moren per malalties que es poden curar, com la diarrea o la pneumònia.

Com ha canviat la teva vida?

Un cop he posat un nom propi, una mirada, una història personal als nens i nenes que moren de fam no puc romandre indiferent. Ara ja no és el nen que cada segon mor de fam al món, ara és Ruziya, és Firaol, és Abdelkarim... Quan penso en els meus dies a Gambo, un calfred em recorre el cos. Vaig fundar l'ONG «Duna, petits grans de sorra» i el projecte «Alegria amb Gambo», per iniciar una cooperació amb Etiòpia. Ara ha arribat el moment de tornar-hi. Només ets veritablement feliç quan busques la felicitat dels altres.

I a nivell de fe, t'ha ajudat a créixer?

En els rostres de Ruziya, Abdulakim, Mikaeli... veus el rostre de Crist. Quan els aculls i els aliments estàn acollint i alimentant Crist. Jesús es fa present en la vida dels més necessitats i ens crida. No podem romandre indiferents. El món està com està per falta d'amor. No sabem estimar. Déu és Amor, quan actues amb amor en benefici dels altres no hem de tenir por: Déu proveirà.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Acte d'amor

Amb tot el nostre cor, amb tota la nostra ànima, t'estimem, perquè tu, oh Déu, ets el més digne del nostre amor.

Nosaltres et volem estimar com els benaurats t'estimen al cel; nosaltres volem acatar tots els designis de la teva divina providència lliurant-nos totalment a la teva voluntat.

Per amor teu també estimem els qui tenim a prop servint-los com a nosaltres mateixos; perdonem ben sincerament tots els qui ens han ofès i demanem perdó a tots els qui hem ofès.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Defiend la custodia compartida

Creo que cuanto más dure el odio entre los padres más durarán los conflictos de los hijos, ¿o no?

Tengo una cosa bien clara a estas alturas, que hoy en día nadie pone en duda: la extraordinaria importancia de que ambos padres estén presentes en la vida del niño después de la separación (siempre, claro está, que las circunstancias personales de los progenitores lo permitan).

Los hallazgos en minuciosas investigaciones de que la presencia de la figura del padre no custodio es crucial para el desarrollo de los hijos han impulsado la idea de que el régimen de custodia compartida sea el más beneficioso para el niño.

El debate está servido, porque a raíz de esta idea se ha desencadenado una corriente médico-jurídica de acérrimos defensores y de oponentes igualmente tenaces.

Ciertamente, en el caso que uno de los progenitores no esté dispuesto o no sea capaz de llevar a cabo sus funciones para con sus hijos, la custodia individual no admite dudas y es una buena decisión, siempre que el padre o la madre no custodio tenga la posibilidad de estar con sus hijos. El derecho de visitas del padre no custodio constituye no sólo un derecho, sino también un deber.

Hay un sencillo argumento a favor de la custodia compartida: si en la familia antes de la separación ha existido una custodia compartida natural, ¿por qué razón el divorcio determina que la situación ha de cambiar?

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

No perder la memoria del primer amor

Hace unos días, un sacerdote, un religioso, explicaba retazos de su vocación, de su llamada; de repente, con toda sencillez, sin apercibirse, su cara se iluminó, sus ojos contemplaban gozosos internamente aquel momento: la presencia del Amado, el gozo del encuentro, la seguridad de la llamada.

En palabras de santa Teresa, es la experiencia gozosa de que «mi Amado es para mí, y yo soy para mi Amado». Joven y menos joven, oye al Pastor, al Amigo: «A ti te hablo, levántate». Levántate, sí, es palabra de Amor, de misericordia y de don. Es propuesta de vivir en Él, con Él, para Él. Es invitación a imitarle, a caminar con Él y con los hermanos, a servir como Él hasta el extremo.

El Amo de la mies llama a nuevos *emprendedores*. Recibe la experiencia de la misericordia de Dios con humildad, amor, agradecimiento, servicio,...

En el seno de la familia cristiana, en la comunidad de fe, en la Iglesia, en la oración, en los sacramentos..., Jesús sale a tu encuentro.

Con el papa Francisco, cada uno de nosotros decimos a los de nuestro alrededor: Pide por mí. Con María, la Madre del Sí, sigamos humildes y gozosos a nuestro Señor.

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

27. □ **Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. M. D. de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947). St. Toribi de Mogrovejo, bisbe; Sta. Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastro.

28. □ **Dimarts** [Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. Marista i mr. a Oceania. Sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.

29. □ **Dimecres** [1Jn 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa. Sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ **Dijous** [Ac 13,13-25 / Sl 88 / Jn 13,16-20]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà). Sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. □ **Divendres** [Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6]. Sant Josep, obrer. Sant Jeremies, profeta (s. VI-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ **Dissabte** [Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14]. Sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església. Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

3. □ **† Diumenge vinent**, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Ac 9,26-31 / Sl 21 / 1Jn 3,18-24 / Jn 15,1-8]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.

DIUMENGE IV DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigueu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu a davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el vau clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor, / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor, / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.

Crist, el bon pastor. Pintura mural de les Catacumbes de Sant Calixt (Roma, segle III)

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dóna de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 4,8-12)

En aquellos días, Pedro, lleno del Espíritu Santo, dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; pues, quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el nombre de Jesucristo Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por su nombre, se presenta éste sano ante vosotros. Jesús es la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular; ningún otro puede salvar; bajo el cielo, no se nos ha dado otro nombre que pueda salvarnos.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da la vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir el lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo hace estragos y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que al Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a éstas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»

COMENTARI

El Bon Pastor dóna la vida per les seves ovelles

La imatge del pastor i del ramat, a l'Orient té una llarga tradició. *Pastor* és un antiquíssim títol d'honor per als Senyors i per als déus. Ara bé, Jesús es presenta com el veritable Pastor. La seva vinculació al ramat no és superficial, sinó estreta i plena d'amor. En el profund de la comunitat cristiana s'experimenta la comunitat de Jesús amb el Pare. El Bon Pastor està preparat per donar la seva vida per les ovelles, que li han estat encomanades perquè sap que està en les mans del Pare. Ell les coneix totes i ens crida al servei del ramat: també nosaltres hem d'ajudar, salvar, guarir. Servir la vida és la cosa més valuosa que podem fer per als altres.

Jesús és el Bon Pastor que espontàniament dóna la seva vida per les ovelles, a diferència de tots els altres que només treballen a jornal, simples mercenaris que només busquen el seu guany i prou. Aquesta és la Bona Notícia que anuncia la Pasqua: Déu en Crist ve a trobar-nos per oferir-nos la seva amistat, sense fixar-se en els nostres mèrits, en la nostra bondat o en els nostres pecats. La mort de Jesús és un acte d'amor i de llibertat. Jesús és la insuperable manifestació de l'amor que ens té Déu, a tothom sense distinció, fins i tot a aquelles ovelles que «no són d'aquest ramat». La perspectiva universal de l'amor salvífic del Senyor s'estén a tota la humanitat.

En el fragment evangèlic d'avui, Jesús no es presenta com *un* bon pastor, sinó que és *el* bon

Pastor. Manté amb les seves ovelles relacions de coneixement recíproc, fonamentades en l'amor que el Pare té per elles i per ell. Té cura de totes les que li pertanyen i les defensa de tots els perills. Ha donat la seva vida per elles per tal que només hi hagi un sol ramat i un sol Pastor. Potser aquesta imatge ens diu poc en l'època industrial. La imatge del Bon Pastor ens diu que Jesús no busca defensar la seva vida, sinó la dels altres. Hi ha més joia en el donar que en el rebre.

En l'assemblea eucarística, convocada i reunida pel Bon Pastor que la presideix, ell alimenta amb el seu cos i la seva sang els qui han escoltat la seva veu i la coneixen en una relació d'intimitat.

Ignasi Ricart, claretia

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Àrea de Litúrgia i Espiritualitat

Associació de la Medalla Miraculosa

És una associació internacional pública de fidels, integrada per laics, clergues i membres d'institucions de vida consagrada i societats de vida apostòlica. Busquem fomentar la caritat per mitjà del missatge que la Santíssima Verge va lliurar a santa Caterina Laburè, el 1830.

L'Associació, en l'àmbit de l'Evangelització, realitza visites domiciliàries a les famílies, així com edita revistes, manté contactes personals i obsequia la medalleta, etc. El Servei de Caritat s'exerceix per mitjà de projectes en benefici dels més desfavorits.

Funcionem a través de consells, dirigits pel Consell Nacional de Madrid, i col·laborem amb altres rams de la Família Vicenciana, per mitjà de la formació en les trobades, assemblees, tallers, cursos, recessos, a fi de conèixer i actualitzar el missatge de les aparicions i viure en autèntica comunió, expressada en l'Eucaristia.

Per l'ensenyament de l'Església i moguts per la caritat cristiana, a exemple de sant Vicenç de Paül i santa Lluïsa de Marillac, volem evangelitzar de paraula i d'obra. Per això anem als més pobres i a les famílies allunyades de la comunitat.

L'apostolat es viu a exemple de Maria, la Nostra Mare, la Serventa disponible. És el nostre model perfecte d'amor a Déu i als homes.

Diumenge de Rams i Processó de la Somereta

Les parròquies de la ciutat han acollit el Diumenge de Rams la benedicció de palmes, palmers, rams de llober i d'olivera. Milers de lleidatans, sobre-

tot infants, hi han anat a beneir les palmes, seguint la tradició festiva i religiosa, celebració que a la Catedral ha presidit el bisbe Joan.

Un dels actes més significatius d'aquest Diumenge de Rams ha estat la tradicional processó de la Somereta, que té lloc cada any al barri de Pardiniyes.

Jornada d'Infants de l'Arxiprestat de Gardeny

El dissabte 21 de març ha tingut lloc, a la parròquia de Sant Ignasi de Loiola de Lleida, la Jornada d'Infants. S'hi han aplegat uns 150 infants, els qui aquest any faran la seva Primera Comunió. El lema de la Trobada ha estat: «Jesús és l'aliment per estimar.»

Al finalitzar l'acte, es van repartir els premis del concurs «Les cartes a Jesús». Els infants se'n van emportar una petita recordança de la Jornada.

Jornada de Mestres de Religió

El dissabte, dia 21 de març, la ciutat de Reus ha acollit la IX Jornada de Mestres i Professors de Religió. La jornada s'ha iniciat al Col·legi de La Salle amb una pregària centrada en la figura de santa Teresa de Jesús. Seguidament, Mn. Norbert Miracle, delegat d'Ensenyament de l'Arquebisbat de Tarragona, ha donat la benvinguda als més de cinc-cents participants procedents de les deu diòcesis amb seu a Catalunya.

La ponència central de la Jornada, a càrrec del president de Justícia i Pau de Barcelona, Dr. Eduard Ibáñez, ha girat entorn el tema «Educar persones en el compro-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h

Dissabtes de 10 a 14 h

Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

• Diumenge, 26 d'abril:

- Aplec de Famílies del Col·legi Episcopal.
- 12 h, Confirmacions a la parròquia d'Almenar.
- Vetlla de Pregària a Montserrat.

• Dilluns, 27 d'abril. Mare de Déu de Montserrat:

- Visita Pastoral a la parròquia d'Artesa de Lleida.
- 19.30 h, Eucaristia a la Catedral.

• Dimarts, 28 d'abril:

- 10 h, visita del Sr. Bisbe al col·legi Mater Salvatoris.

• Dimecres, 29 d'abril:

- Visita Pastoral a la parròquia de Puigvert de Lleida.

• Dijous, 30 d'abril:

- 20 h, Vetlla de Pregària a la parròquia de Sant Josep Obrer (Magraners).

• Divendres, 1 de maig. Sant Josep Obrer:

- 10 h, Eucaristia a la parròquia de Sant Agustí (Bordeta).

• Dissabte, 2 de maig:

- 20 h, Confirmacions a la parròquia del Carme.
- 22 h, Adoració Nocturna a la parròquia de Sant Pere.

• Diumenge, 3 de maig:

- 12 h, Confirmacions a la parròquia d'Alfarràs.
- 17 h, Eucaristia a la Catedral. Ordenació de tres diaques.

mís amb la societat. Una visió des de l'Evangelí i la Doctrina Social de l'Església.» L'altre plat fort de la Jornada han estat els tallers, que enguany han superat la vintena.

Després de dinar, ha tingut lloc una actuació musical i seguidament, s'ha celebrat l'Eucaristia amb la qual s'ha clos la Jornada.

AYUDANDO A VIVIR

Celebrando la Iniciación Cristiana en comunidad

En estos últimos años, venimos celebrando en la Catedral los Sacramentos de la Iniciación Cristiana de adultos (Bautismo, Confirmación y Eucaristía) que han seguido un proceso catecumenal en sus respectivas parroquias. Estos nuevos cristianos han sido acogidos y acompañados con amor y paciencia por el catequista y el sacerdote, quienes han procurado escuchar, dialogar y reflexionar con ellos y compartir sus aspiraciones y experiencias de vida para iluminarlas desde la fe.

Recordemos que la Iniciación Cristiana es un proceso mediante el cual una persona es introducida en el Misterio de Jesucristo. Es una de las tareas encomendadas por Él a la Iglesia Apostólica: «Id, pues, a todos los pueblos y haced discípulos míos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo y enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado» (Mt 28,19). Pero, hay que repetir que el punto de llegada de la Iniciación Cristiana no es la celebración de los sacramentos sino la conversión, la adhesión a Jesucristo Señor y la inserción plena y activa en la Iglesia. El anuncio del Evangelio y el camino de la Inicia-

ción Cristiana lograrán plenamente su finalidad si lleva a los fieles, con la aportación de la comunidad, no sólo a acoger la fe que les ha sido comunicada sino también a transmitirla y a saber dar razón de la esperanza que los mueve.

Habrà que seguir insistiendo en los fundamentos de nuestra fe, en el «porqué creo», «en quién o en qué creo» y «qué significa en la práctica creer». Necesitamos adultos profundamente maduros en la fe, verdaderamente evangelizados, es decir, que se han dejado conquistar por Cristo (Fil 3,12), que se han enamorado de Él, y que, por tanto, están en condiciones de transmitir a los demás el don de la fe recibida. Y en este camino es fundamental el testimonio y proximidad de la comunidad. Porque si la Iniciación Cristiana es un compromiso personal, también lo es de cada comunidad cristiana como expresión de la presencia y de la función maternal de la Iglesia. Cada comunidad debe sentirse llamada a vivir más intensamente la escucha de la Palabra y la vida de comunión eclesial, y reavivar la fe dormida de algunos de sus miembros. El objetivo de la Iniciación Cristiana debe ser siempre una fe

explícita y operante en Jesucristo Resucitado, tal como es proclamada por los Apóstoles y sus sucesores, el Papa con el Colegio Episcopal.

Sería bueno coordinar mejor las diferentes actividades y procesos de Iniciación Cristiana que ya se hacen en nuestra Diócesis, y también regular y valorar el itinerario catequético a seguir por los eventuales catecúmenos, ayudando a seguir las 4 etapas del proceso (precatecumenado, catecumenado, purificación e iluminación y mistagogia o instrucción postbautismales) y las 3 celebraciones principales (admisión al catecumenado y entrega de los Evangelios, elección, recepción de los sacramentos del Bautismo, Confirmación y Eucaristía). Ruego que, cuando haya algún candidato y antes de comenzar el proceso catecumenal, los responsables parroquiales y diocesanos, teniendo en cuenta las circunstancias de la persona, determinen el desarrollo del proceso (c. 851, §1) de acuerdo con el delegado del área pastoral respectiva.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737